

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 3)

Už loni nabídl PDFNJ představení/performanci na aktuální téma „uprchlíci“, pod názvem *Preenacting Europe* (v off-programu). Produkce byla optimisticky laděna, českým „xenofobům“ se udílely vskutku hraběcí rady (adaptovat nevyužité vinohradské půdy pro bydlení imigrantů), publikum o nich mohlo dokonce hlasovat – zřejmě i proto se hrálo v budově bývalého Národního shromáždění. Nevím, k jakému konci se dospělo, protože jsem nevydržel nápor idejí a předčasně odešel sherwoodským hvozdem na vlak.

Maxim Gorki Theater, Berlin: The Situation (r. Yael Ronen, prem. 4. 8. 2015) FOTO MGT

Letos je stejné téma už součástí hlavního programu festivalu, dílo se jmenuje *The Situation*. Je zřetelně zakotveno v reáliích (jak je jistě zná jeho izraelská spoluautorka a režisérka Yoel Ronen) a nedává žádné rady. Sdělení inscenace je jasné a jednoznačné: blízkovýchodní konflikt je nesmírně komplikovaný, s dlouhou historií, rozhodně není snadno řešitelný. Násilný import západní demokracie do tamních společenských struktur nefungoval a nikdy nebude – naopak působí destruktivně.

Orit Nahmias (nar. 1977, Izrael – Noa), Maryam Abu Khaled (pochází z Palestiny – Laila), Yousef Sweid (nar. 1976. Izrael – Amir), Ayham Majid Agha (nar. 1980 v Sýrii – Hamoudi), Karim Daoud (nar. 1996 v Palestině – Karim) a Dimitrij Schaad (nar. 1975, Kazachstán – Stefan) FOTO MGT

Vzorek berlínských imigrantů (herci jsou skutečně původem ze Sýrie, Palestiny a Izraele) je nejprve podroben výuce němčiny, až příliš hravou formou. Po přípravě (asi houmusu) se nad jídlem rozpovídají o svých osudech a vlivu politické situace na své životy. Vyjeví se, že i jejich učitel je imigrantem z bývalého Sovětského svazu, z Kazachstánu. Převážně mluvená inscenace s minimem děje je zpestřena akrobatickými parkourovými skoky jednoho ze žáků, původem Palestince Karima (Karim Daoud).

Převážně mluvená inscenace s minimem děje je zpestřena akrobatickými parkourovými skoky jednoho ze žáků, původem Palestince Karima (Karim Daoud). FOTO MGT

Poselství díla: my uprchlíci jsme v zásadě neintegrovatelní, musí se s námi zacházet podle toho, s nejvyšším ohledem. Trochu pochybuju, jestli českému, pochechtávajícímu se divákovi, došel tento vlastně pesimistický závěr.

Ocenění **Stück des Jahres/Hra roku 2016** asi platí spíše tématu než způsobu zpracování – struktura díla je dosti jednoduchá. Nejprve evokuje oblíbenou knihu Pan Kaplan má třídu rád, pak jde o monologické vzpomínky, v případě učitele příliš dlouhé.

FOTO MGT

Předvedené skoky mně evokovaly výrazný zjev českého YT, mladého Ukrajince **Tarase Povoroznyka**, který byl dosti úspěšný žák základní školy a už tehdy skákal; pak se právě touto svou fyzickou dovedností perfektně integroval. Investoval svoji dovednost a energii a dnes je úspěšným instruktorem parkouru. Imigranti z Blízkého východu naopak energii nevydávají, ale očekávají ji od země, do níž přišli, podobně ilegálně, jako kdysi devítiletý Taras.

///

Předchozí díly festivalových zpravodajství:

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 1)

(Politické) výpovědi německého divadla (No. 2)

Komentáře k článku: (Politické) výpovědi německého divadla (No. 3)

1. Vladimír Hulec

Na obranu

loňské produkce Preenacting Europe: Obávám se, pane Dehnere, že jste vůbec onu produkci a její smysl a záměry nepochopil. Nejednalo se ani omylem o udílení jakýchkoli rad komukoli, ale o jakousi futuristickou vizi Evropy / Europhonie, které vládne volený parlament. Čtyři typizované strany v něm bojují o vítězství skrze své (vesměs dogmatické a populistické) programy. Aktérům jde víceméně o satirický pohled na EU a její jednání a především o aktivizaci (mladých) diváků, aby si uvědomili, že dogmatismu a blbostem se musí aktivně bránit, a to – aspoň v této produkci – formou veřejných diskusí a přesvědčování vlastními argumenty. Byl jsem loni na dopoledním představení té produkce pro střední školy a vysokoškolskou mládež a k mému překvapení se řada studentů ve věku – odhadem – kolem 18-20 let těchto diskusí účastnila a dokázala kvalitně argumentovat a oněm „stranám“ a jim prosazovaným zákonům oponovat.

2. Jan Dehner

Dík za komentář

– asi je můj obraz z Preenacting Europe deformován taky tím, že nemám rád výchovná a vysvětlující díla. Možná, kdybych navštívil odpolední produkci, asi bych měl lepší dojem.

Přidat komentář

(Nezapomeňte vyplnit položky označené hvězdičkou.)
